

EDITORIAL

ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA, UNA SOLUCIÓ POLÍTICA PER A UN CONFLICTE POLÍTIC?

Era qüestió de temps i, finalment, després de tres anys, ja s'ha constituït l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) amb el beneplàcit dels dos partits polítics majoritaris del País Valencià, PP i PSPV-PSOE, i el bateig d'aplaudiments de tots els parlamentaris de les Corts Valencianes.

I és que després del dictamen del Consell Valencià de Cultura (CVC), l'aprovació de la llei de constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i el nomenament dels seus integrants, EL TEMPIR continua preguntant-se per què els valencians i les valencianes necessitem un altre ens exclusivament valencià que ens dicte la normativa de la llengua que emprem diàriament.

De fet, molts polítics d'un i altre partit han qualificat el nomenament dels membres de l'Acadèmia com un dia històric. Històric, per què? Cal fer memòria i recordar que va ser la dreta valenciana la que va crear i atiar el conflicte lingüístic al voltant del nom de la llengua, interessada a entrebancar qualsevol procés de normalització lingüística al nostre país i amagant així el vertader conflicte entre el castellà i el valencià, amb una esquerra que, amb tants anys de govern, no va tenir mai la voluntat ni la valentia de resoldre el conflicte, més preocupada per salvaguardar el poc o molt poder polític que li quedava lluny de qualsevol crítica procedent de sectors mediàtics anticatalanistes, i que, per tant, tan sols va contribuir a despenalitzar el valencià a l'escola.

Durant aquests darrers trenta anys els valencians i les valencianes que han cregut en el futur de la llengua, han defensat sempre la unitat del català a través del seu conreu literari, d'una defensa aferrissada de les línies d'immersió lingüística a les escoles en nombroses trobades, de l'exigència d'una televisió pública i de qualitat en valencià... des d'àmbits associatius, polítics, culturals... sempre sota la tutela, pel que fa a normativa, de les universitats valencianes.

I és aquí on ve el problema de la pregunta que ens féiem abans. Per què una AVL? El conflicte lingüístic és més un conflicte polític que altra cosa, perquè els ciutadans que han fet ús de la llengua, sempre ha tingut clar quina era l'afiliació lingüística del valencià i a quina entitat havien d'adreçar-se, òbviament a les universitats valencianes, en cas de dubte normatiu sobre la llengua.

Per tant, EL TEMPIR considera que si l'Acadèmia Valenciana de la Llengua constitueix la solució política per a resoldre el conflicte polític al voltant de l'idioma, benvinguda siga l'Acadèmia i que contribueixca al foment de l'ús social i institucional del valencià. Ara bé, si el que es tracta és de negociar una llengua, que no contradiga la unitat lingüística, però que acabe per encotillar-la en uns paràmetres inamovibles (lèxic: xicotet...; demostratius: este, esta...; verbs amb l'increment isc/ix: afegisc, afegix...), que es consideren els únicament vàlids, menyspreant altres solucions lingüístiques de la llengua estàndard tan genuïnament valencianes com catalanes, EL TEMPIR s'oposarà radicalment a l'Acadèmia. Per què? Perquè l'Acadèmia no ha de ser la seu de cap mercadeig lingüístic al voltant d'un o altre terme.

El vertader objectiu de l'Acadèmia és preocupar-se perquè el valencià no recule davant el castellà, independentment de la major o menor correcció formal d'un o altre mot.

D'altra banda, ens trobem que dels vint-i-un membres de l'AVL tan sols sis són especialistes en filologia catalana davant sis segregacionistes convençuts. A més, l'existència d'un perfil eminentment polític entre els membres (els partits polítics majoritaris no s'han arriscat a deixar que l'Acadèmia siga totalment autònoma en els seus actes), ens fa ser molt prudents pel que fa a la viabilitat d'aquest ens o, dit d'altra forma, moderadament escèptics. I la veritat és que si es vol homolo-

gar l'Acadèmia Valenciana de la Llengua amb altres entitats semblants, lògicament els elements polítics d'aquesta institució hauran de desaparèixer i evolucionar cap a la conformació d'un ens clarament científic, filològic i tècnic.

En definitiva, EL TEMPIR serà optimista en el moment que hi haja una col·laboració serena però constructiva i intensa entre l'Institut d'Estudis Catalans, les universitats valencianes a través de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana i l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Perquè vertaderament l'únic pacte vàlid serà aquell que deixe la política fora de l'Acadèmia i contribueixca al foment del valencià, el nostre català. El moment en què aquest pacte es done i es compleixca totes les mesures de promoció del valencià, que acompanyen la constitució de l'Acadèmia, aleshores podrem parlar de dia històric per a un poble que porta dècades cercant la seua dignitat i que li l'han denegada des dels partits estatalistes amb un conflicte enganyós i artificios.

L'hemicicle de les Corts Valencianes s'aixeca per aplaudir la creació de l'AVL.